

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Filozofická fakulta. Ústav dějin umění.

Petra Bolková, Marie Kokešová Šechtlová, ženský element ve čtyřech generacích fotografického ateliéru Šechtl a Voseček v Táboře.

Bakalářská práce. 2012

Petra Bolková se ve své práci zabývá dějinami rodinného fotografického ateliéru Šechtl a Voseček, který sleduje v tvorbě jeho tří generací. Jeho historie počíná v 60. letech 19. století a trvá – s vynucenou přestávkou od 50. do 90. let 20. století dodnes. Petra Bolková se tohoto úkolu ujala velmi zaujatě a se zřetelně rozpoznatelnou rozsáhlou znalostí často pohnutých osudů tábořského fotografického ateliéru. Zdařile zařadila jeho tvorbu do obecných dějin fotografie, jak technických, tak i společenských. Příběh, který před čtenáře předkládá je mimořádně působivý v líčení životů jeho protagonistů, od podnikavého a novinky vyhledávajícího zakladatele ateliéru Ignáce Schächtle, jeho spolupracovníka Josefa Vosečka, pokračovatele Josefa Jindřicha Šechtle a představitele třetí generace rodu Josefa Ferdinanda Ignáce Šechtle a jeho manželky Marie. Právě jej postihlo „znárodnění“ ateliéru a pronásledování jakožto živnostníka. Po propuštění se však dokázal etablovat jako aktivní umělec. Marie Šechtlová se pro dějiny šechtlovského ateliéru ukazuje dnes jako mimořádně důležitá osobnost. Nejenže se přímo podílela na jeho chodu v poválečné době a sama později vyrostla v aktivní umělkyni, kdy dokázala využít uvolněné atmosféry 60. let. V její tvorbě zaujmou zejména díla vzniklá ve spolupráci s básníkem Janem Nohou i široké rozkročení mezi jižními Čechami a širokým světem zahraničí. Nezastupitelná je její úloha při rehabilitaci rodinného ateliéru v 90. letech. Jak bylo výše řečeno, práce Petry Bolkové zaujme jak líčením osudů členů šechtlovské rodiny, tak i velkou znalostí jejich fotografického archivu. Ke způsobu práce mám však přesto několik připomínek. Práce je stylisticky kvalitní a podle mého názoru je ale zbytečné se uchylovat k početným a poměrně dlouhým citacím z textů jiných autorů, zvláště když citát nepřináší nějakou mimořádnou myšlenku, ale sděluje jen prostá fakta. V pasáži věnované komparaci díla Marie Šechtlové s pracemi jiných českých fotografek – což je zcela legitimní a potřebná část práce – jsou srovnání prováděna ne příliš důkladně a do hloubky. Přesto se domnívám, že stojíme před velmi dobrou prací, doporučuji ji tedy k obhajobě a navrhuji ocenit známkou výborně.

Michal Šroněk

12.6.2012